

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 822

гр. Ловеч, 03.11.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ЛОВЕЧ в закрито заседание на трети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: МАГДАЛЕНА СТАНЧЕВСКА

Членове: ПОЛЯ ДАНКОВА
ЗОРНИЦА АНГЕЛОВА

като разглежда докладваното от МАГДАЛЕНА СТАНЧЕВСКА Въззивно гражданско дело № 20224300500480 по описа за 2022 година

- за да се произнесе, взе предвид следното:

Постъпила е въззивна жалба от С. П. С. от с. ***** против разпореждане от 01.12.2021 г. по изп. дело № 819/2017 г. по описа на ЧСИ В. П., с което е отказал поисканото прекратяване на изпълнителното производство и вдигане на запора върху лек автомобил, марка АУДИ, модел А 6, с рама №WAUZZZ4F16N019374, двигател № ВМК058774, рег. № ОВ 9151 ВА и моли да бъде отменен, като се дадат изрични указания на ЧСИ за прекратяване на производството и вдигане на запора на МПС.

Сочи, че в обжалвания акт е прието, че отказът е до погасяване на дължимите такси към ЧСИ В. П., както и до погасяване на задълженията към присъединените кредитори.

Излага, че производството е образувано по молба на кредитора „Юробанк България“ АД и с молба от 28.05.2021 г. дружеството е декларирало, че с оглед на обстоятелството, че задължението към вискателя е изцяло погасено, следва да се прекрати изпълнителното дело на основание чл. 433, т.2 от ГПК.

Твърдя, че таксите сами по себе си са начислени неоснователно, доколкото ЧСИ П. нито е събрала сумите, визирани в споразумението, нито с изпълнителното производство е станала повод за събирането им. Сочи, че тези суми не са постъпвали в сметките на ЧСИ и в тези на вискателя, а

взискателят ги е опростил. Пзовава се на Решение № 640/04.10.2010г. по дело № 920/2009г. на ВКС, ГК, IV, г.о., според което такси към ЧСИ се дължат независимо дали плащането е извършено пряко на взискателя или сумата е постъпила по изпълнителното дело. Налага довод, че в конкретния случай плащане няма, а е налице друг способ за погасяване на задължения - опрощаване. Приема, че дори таксите да се дължат, то същите следва да са изцяло в тежест на взискателя и се позовава на чл. 79, ал. 1, т. 2 от ГПК „Когато изпълнителните действия бъдат изоставени от взискателя, разносните по изпълнението не могат да бъдат вменени в тежест на длъжника“. Застъпва тезата, че в тази хипотеза ЧСИ може да търси същите от взискателя, но е абсолютно недопустимо те да бъдат събирани от длъжника посредством принудителните изпълнителни способи.

Жалбоподателят оспорва и размера на дължимите такси. Посочва, че съгласно Уведомление от 07.12.21 г. ЧСИ претендира за разноски в размер на 10 453.92 лева и счита, че тези суми са начислени без правно основание, без реално извършени действия и са прекомерни. Излага, че към разносните е включено и публично задължение в размер на 6 275.63 лева и същите са задължение на фирма „Евротранс Интернешънъл Груп“ ЕООД, с ЕИК *****, но не и на физическото лице С. С.. Счита, че при изоставяне на изпълнението в хипотезата на чл. 433, т.2 от ГПК, при положение че по изпълнителното дело няма постъпили суми, производството не може да продължи за събиране на публични задължения.

Излага, че взискателят „Юробанк България“ с молба от 28.05.2021 г. е поискал прекратяване на изпълнителното дело на основание чл. 433, т. 2 ГПК, с оглед на обстоятелството, че задължението към него е изцяло погасено. Налага аргумент, че взискателя по делото писмено е декларирал желанието си да изостави изпълнението, с което се отказва и от наложените обезпечения. Сочи, че след налагане на запора на МПС, но преди присъединяване на останалите кредитори и преди възникване на публичните задължения, е сключен договор за покупко-продажба на моторно превозно средство от 08.08.2017 г. с нотариална заверка на подписите рег. №3517 на нот. Бойка Маринова, №591, с който С. П. С. е прехвърлил процесното МПС на С.Н.П.. Излага, че по делото са налице и присъединени държавни вземания, които обаче са възникнали след датата на горепосочената покупко-продажба и не са противопоставими на приобретателя на процесното МПС - С.Н.П.. Счита, че

наложеният заповор на МПС обезпечава само и единствено задълженията към първоначалният кредитор „Юробанк България“ АД, които към настоящия момент са изцяло погасени. Приема, че заповорът не обезпечава събирането на таксите, начислени от ЧСИ. Излага, че към момента на сключване на договора за ПП на МПС тези такси не са съществували или са били значително по-малки и са заплатени изцяло от вискателя. Намира отказа на ЧСИ да вдигне заповорът върху лек автомобил, марка АУДИ, модел А 6, с рама №WAUZZZ4F16N019374, двигател № ВМК058774, рег. № ОВ 9151 ВА за неоснователен.

По делото е постъпило писмено възражение от „ЗЛАТЕКС“ ООД, със седалище и адрес на управление: гр. *****, с ЕИК *****, представлявано от управителя Н. М. З., в качеството на присъединен вискател, в което приема, че жалбата следва да се остави без разглеждане като недопустима или неоснователна.

Излага, че жалбата е недопустима и следва да се остави без разглеждане, тъй като съгласно разпоредбата на чл. 435 от ГПК, законодателят изчерпателно е посочил действията на съдебния изпълнител, които могат да бъдат предмет на обжалване по съдебен ред. Сочи, че С. П. С. в качеството си на длъжник по изпълнително дебо № 819/2017 год. по описа на ЧСИ В. П. обжалва разпореждане на съдебния изпълнител за отказ да бъде вдигнат наложен по делото заповор върху МПС, въз основа на депозирана от него изрична молба, като подобна хипотеза не фигурира в посочените в ал. 2 на чл. 435 от ГПК, която следва да е приложима. Налага довод, че обжалваното разпореждане от 01.12.2021 год. по изп.д. № 819/2017 год., с което ЧСИ В. П. отказва да вдигне заповора върху МПС, собственост към датата на неговото налагане на длъжника /жалбоподател в това производство/, не представлява действие на съдебния изпълнител, попадащо в обхвата на разпоредбата на чл. 435 от ГПК.

Излага, че жалбоподателят невярно сочи, че обжалвания отказ се отнася и до отправено от негова страна искане за прекратяване на изпълнителното производство, като от подадената от С. С. Молба с вх. № 56517/22.11.2021 год., по която ЧСИ се произнася с обжалвания в това производство отказ, е отправено искане само и единствено за вдигане на наложения заповор върху МПС - Ауди А6. Счита, че ЧСИ В. П. изобщо не е бил

сезиран с претенция за прекратяване на воденото изп.д. № 819/2017 год. и е недопустимо настоящата съдебна инстанция да бъде сезирана с подобна претенция и да се произнася по допълнителна претенция.

Сочи, че към жалбата са приложени писмени доказателства, които се отнасят до друго изп. дело - изп.д. № 780/2017 год. и единствено относима към настоящия спор е въпросната молба с вх. № 56517/22.11.2021 год., а другите доказателства са неотносими и следва да бъдат изключени.

Излага, че ако съдът счете жалбата за допустима, то следва да я остави без уважение, като неоснователна.

Посочва, че преди депозиране на молба по чл. 433, т. 2 от ГПК от първоначалният вискател „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД е поискало прекратяване на изп.д. № 819/2017 год. по описа на ЧСИ В. П. поради пълната си удовлетвореност по извънсъдебен ред, към цитираното изп. дело са присъединени още няколко вискателя, един от които е и „ЗЛАТЕКС“ ООД. Соци, че съгласно разпоредбата на чл. 457 от ГПК, в качеството си на присъединен вискател, представляваното от него дружество „ЗЛАТЕКС“ ООД има същите права и може да се ползва от същите обезпечения, наложени по искане на първоначалния вискател в хода на воденото изпълнително дело, дори и същите да са извършени преди самото присъединяване. Излага, че е безспорен факта, че въз основа на извънсъдебно и доброволно плащане, вземането на първоначалния вискател „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ ЕАД е удовлетворено, без за това да са постъпвали каквито и да е средства по самото дело, които да послужат за погасяване на дълговете и на присъединените вискатели, а в това число и такси на ЧСИ. Налага довод, че изхождайки от това обстоятелство и с оглед висящността на вземането на „ЗЛАТЕКС“ ООД като присъединен вискател, то напълно основателно, въпреки депозираната от „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ ЕАД молба за прекратяване поради удовлетворяване на претенцията, изп.д. № 819/2017 год. по описа на ЧСИ В. П. следва да продължава своя ход до удовлетворяване на всички парични вземания по него, вкл. и тези на съдебния изпълнител. Пзовава се на разпоредбата на чл. 433, ал. 2 от ГПК и приема, че е погрешното схващането на жалбоподателя, че с подадената молба „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ ЕАД изоставя изпълнителните действия и подобно изявление е в противоречие на всякакви правни схващания /теоретични и

законодателни/. Сочи, че въпреки желанието на С. С. да намери приложение в настоящия случай на текста на чл. 79, ал.1, т. 2 от ГПК, то тук напълно основателно и в синхрон с буквата на закона се явява хипотезата, предвидена в чл. 79, ал. 1, т. 1 от ГПК.

Излага по пункт втори от жалбата, че публичните задължения не представляват разноси в изпълнителното производство и С. С., като солидарен длъжник по воденото изп.д. № 819/2017 год. по описа на ЧСИ В. П., наред с Динко С. и „Евро транс интернешънъл груп“ ООД отговарят за направените по делото разноси във връзка и по повод воденото дело, а по отношение на другите присъединени вискатели - съобразно конкретните задължения.

Намира за неоснователен пункт трети от жалбата. Сочи, че изхождайки от факта, че запорът върху въпросното МПС е наложен преди датата на извършеното разпореждане с него /08.08.2017 год./, то безспорно става ясно, че на практика длъжникът е извършил законово нарушение и подобно поведение не следва да бъде толерирано, още по-малко да се черпят права от него. В този смисъл в чл. 452, ал. 1 от ГПК изрично е посочено, че „Извършените от длъжника разпореждания със запорираната вещ или вземане след запора са недействителни спрямо вискателя и присъединилите се кредитори“. Позовава се и на разпоредбата на чл. 433, ал. 3 от ГПК. Съгласно този текст, с оглед факта, че няма основания за прекратяване на производството по изп.д. № 819/2017 год., то се вменява ангажимент на съдебния изпълнител служебно да вдигне запора/възбраната е случай на „изпълнение на задължението и събиране на разносните по изпълнението“. Счита, че настоящия случай обаче не е такъв, предвид непогасените разноси към ЧСИ и неизпълнени задължения към другите присъединени по изп.д. № 819/2017 год. вискатели, в това число и „ЗЛАТЕКС“ ООД. Сочи, че движима вещ, детайлно описана в депозираната жалба, предмет на това производство следва да се ползва за удовлетворяване претенциите на останалите присъединени вискатели, както и разносните на ЧСИ В. П. по изп. дело № 819/2017 год.

По делото е постъпило становище по жалба от адв. Г. В. Б., процесуален представител на „Б.и-91“ ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. *****, в което излага, че горепосочената жалба е

неоснователна, изложените в нея твърдения са бланкетни и необосновани, поради което моли да бъде оставена без уважение и претендира направените в настоящото производство разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 360. 00 лева.

Излага, че обстоятелствата, че наложеният заповор върху въпросното МПС е поискан от вискателя „Юробанк България“ АД, който впоследствие е поискал и прекратяване на изп. дело № 819/2017 г., няма отношение спрямо присъединените вискатели по делото. Налага довод, че предпоставки за прекратяване на изпълнителното производство по реда на чл. 433, ал. 1, т. 2 ГПК или за вдигане на заповора не са налице - след като не всички вискатели са поискали прекратяване на изпълнителното производство или отмяна на обезпечителната мярка, производството не може да бъде прекратено и извършването на изпълнителните действия следва да продължи. Сочи, че последиците от присъединяването на вискател се изразяват в това, че присъединеният кредитор става страна в изпълнителния процес и съгласно чл. 457, ал. 1 ГПК има същите права, както и първоначалният вискател, като извършените до присъединяването изпълнителни действия ползват и него. Посочва, че е налице и задължителна практика на ВКС – определение № 756/22.12.11 г. на ВКС по ч.г.д.№.641 /I V г.о/, в която изрично се сочи, че защитата на вискателя възниква от момента на присъединяването и присъединеният се вискател има същите права в изпълнителното производство, каквито има първоначалният вискател, като извършените до присъединяването изпълнителни действия ползват и присъединения се вискател /арг. чл.457 ал. 1 ГПК/.

Счита, че липсва правно основание за вдигане на наложения заповор върху лекия автомобил.

По делото е постъпило и становище от „Панацея“ ООД, чрез адв. Г. Б., жалба е неоснователна, изложените в нея твърдения са бланкетни и необосновани, поради което моли да бъде оставена без уважение и претендира направените в настоящото производство разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 360. 00 лева.

Постъпили са и мотиви от ЧСИ В. П., рег. № 879, в които приема, че подадената въззивна жалба следва да се остави без уважение, като неоснователна.

Посочва, че с молба вх. № 14599/12.04.2021 г. „Б.и 91“ ООД и „Панацея“ ООД, чрез адв. Г. Б. са поискали да се присъединят по изпълнително дело. Сочи, че с молба с вх. № 21025/27.05.2021 г. „Златекс“ ООД също е поискал присъединяване като вискател по изпълнително дело № 20178790400819. Излага, че по делото е постъпила молба за прекратяване на изпълнителното производство с вх. № 21210/28.05.2021 г. от „Юробанк България“ АД. Налага довод, че вземанията на присъединените вискатели не са погасени и не са постъпвали молби за прекратяване от тях и се позовава на разпоредбата на чл. 457 от ГПК. Излага аргумент, че не е налице правно основание за прекратяване на изпълнителното производство по изпълнително дело № 20178790400819 и последното изпълнително действие по горепосоченото изпълнително дело е насрочената от 25.05.2021 г. до 25.06.2021 г. публична продан на ипотекираното недвижимо имущество.

Твърди, че видно от всички налични писмени доказателства между кориците на изпълнително дело № 20178790400819 върху МПС, с рег. № ОВ 9151 ВА, лек автомобил АУДИ А 6, с рама № WAUZZZ4F16N019374, двигател № ВМК058774, собственост на С. П. С., няма наложен запор.

Настящата инстанция, като съобрази постъпилата въззивна жалба, становищата на страните, заявени пред нас и събраните по делото доказателства, намира за установено следното :

В кантората на Частен съдебен изпълнител В. П., рег. № 879, с район на действие Окръжен съд Ловеч, по молба на „Юробанк България“ АД, със съдебен адрес: гр. *****, чрез адв. Ганев и въз основа на изпълнителен лист, издаден на 12.5.2017 г., по ч. гр.д. № 865/ 2017 г. по описа на Районен съд Ловеч, 7 състав, въз основа на заповед за изпълнение от 12.5.2017 г. е образувано изпълнително дело № 20178790400819/26.05.2017 г. срещу „ЕВРО ТРАНС ИНТЕРНЕТЪНЪЛ ГРУП“ ООД, ЕИК *****, С. П. С. и Динко П. С., за заплащане на парично задължение.

С молбата за образуване на изпълнителното производство „Юробанк България“ АД е посочил като способи за събиране на вземането вписването на възбрана и извършването на опис, оценка и публична продан на недвижим имот, ипотекиран в полза на вискателя, находящ се в гр. *****, а именно: първи и втори етаж от двуетажна жилищна сграда - източен близнак, съгласно на № 117, том V, 3071, дело 419 от 2012 г. на нотариус Младен

Дойнов № 173 на НК.

Като вискатели по делото са конституирани : „Б.и 91“ ООД, „Панацея“ ООД, „Златекс“ ООД и ТД НАП В.Търново, офис Ловеч.

Вискателят „Юробанк България“ АД е поискал с молба с вх. № 21210/28.05.2021 г. прекратяване на изпълнителното производство на основание чл. 433, т. 2 ГПК.

С резолюция от 28.05.2021 г. е прекратено изпълнителното производство спрямо „Юробанк България“ АД.

По изпълнително дело е била насрочената от 25.05.2021 г. до 25.06.2021 г. публична продажба на ипотекираното недвижимо имущество, която с протокол от 28.06.2021 г. на ЧСИ В. П. е обявена за нестана.

С. П. С. с молба вх. № 56517/22.11.2021 год. е поискал ЧСИ да вдигне наложения заповест върху лека автомобил, МПС - марка АУДИ, модел А 6, с рама №WAUZZZ4F16N019374, двигател № ВМК058774, рег. № ОВ 9151 ВА.

С Постановление от 10.12.2021 г. ЧСИ В.П. е отказал вдигане на заповест на МПС, лек автомобил, марка АУДИ, модел А 6, с рама №WAUZZZ4F16N019374, двигател № ВМК058774, рег. № ОВ 9151 ВА, по изп. дело № 819.

До С. П. С. е изпратено съобщение за Постановление от 10.12.2021 г. ЧСИ В.П. за отказ за вдигане на заповест на МПС /л. 487/ и на 17.01.2022 г. е изпратено уведомление по реда на чл. 47, ал. 1 ГПК.

Жалбоподателят не е обжалвал Постановление от 10.12.2021 г. ЧСИ В.П. за отказ за вдигане на заповест на МПС по изп. дело № 819.

От приложеното изпълнително дело № 20178790400819 се установява, че върху МПС, с рег. № ОВ 9151 ВА, лек автомобил АУДИ А 6, с рама № WAUZZZ4F16N019374, двигател № ВМК058774, собственост на С. П. С., няма наложен заповест.

С разпореждане от 01.12.2021 г. Р. Вълков, помощник ЧСИ при В. П., по изп. дело № 20178790400780 се е произнесъл по молба за вдигане на заповест на МПС с вх. № 55015/12.11.2021 г. от С.Н.П. и молба за вдигане на заповест на МПС с вх. № 56126/18.11.2021 г. от С. П. С., като и е отказал вдигане на заповест на МПС с рег. № ОВ 9151 ВА, лек автомобил АУДИ А 6, с рама № WAUZZZ4F16N019374, двигател № ВМК058774 собственост на С. П. С., по

изп. дело № 20178790400**780**, както и е отказал да прекрати изпълнителното производство по изп. дело № 20178790400**780** до погасяване на дължитите такси към ЧСИ В. П., както и до погасяване на задълженията към взыскателите.

Това разпореждане е изпратено до С. П. С., получено е на 3.12.2021 г. и е обжалвано пред ОС-Ловеч.

По делото е установено, че изп. дело № 780/2017 г. по описа на ЧСИ В. П., рег. № 879, не е присъединено към изп. дело № 819 и изпълнителното производство по изп. дело № 780 е прекратено на 10.06.2022 г.

Настоящата инстанция приема, че подадената въззивна жалба следва да бъде оставена без разглеждане, като недопустима.

С жалбата се иска отмяна на разпореждане от 01.12.2021 г. по изп. дело № 819/2017 г. по описа на ЧСИ В. П., с което е отказал поискано прекратяване на изпълнителното производство и вдигане на запора върху лек автомобил, марка АУДИ, модел А 6, с рама №WAUZZZ4F16N019374, двигател № ВМК058774, рег. № ОВ 9151 ВА. Към жалбата са приложени писмени доказателства : Уведомление за дължими такси по ЗЧСИ до С. П. С. и съобщение до жалбоподателя, които се отнасят до изп. дело № 20178790400**780**, а не до приложеното изп. дело № 819. От съобщение изх. № 26453/01.11.2022 г. на ЧСИ В.П. се установява, че изп. дело № 20178790400**780** е прекратено на 10.06.2022 г.

Въззивната жалба вх. № 60489/10.12.2021 г. е подадена от С. П. С. в качеството си на длъжник по изп.дело № 819/2017 год. по описа на ЧСИ В. П.. Атакуваното разпореждане касае изп. дело № 20178790400**780**, което е прекратено, а не приложеното изп. дело 819/2017 год. по описа на ЧСИ В. П.. Разпореждане от 01.12.2021 г. е издадено от Р. Вълков, помощник ЧСИ при В. П., по изп. дело № 20178790400**780**, с което се е произнесъл по молба за вдигане на заповест на МПС с вх. № 55015/12.11.2021 г. от С.Н.П. и молба за вдигане на заповест на МПС с вх. № 56126/18.11.2021 г. от С. П. С., като и е отказал вдигане на заповест на МПС с рег. № ОВ 9151 ВА, лек автомобил АУДИ А 6, с рама № WAUZZZ4F16N019374, двигател № ВМК058774 собственост на С. П. С., по изп. дело № 20178790400**780**.

В чл. 435, ал. 2 ГПК са посочени действията на съдебния изпълнител, които могат да бъдат обжалвани от длъжника и сред тях не попада налагане

на запор на МПС. Въззивната инстанция приема, че безспорно е установено по настоящото изпълнително дело № 20178790400819, че ЧСИ В. П. не е налагал запор на МПС с рег. № ОВ 9151 ВА, лек автомобил АУДИ А 6, с рама № WAUZZZ4F16N019374, двигател № ВМК058774 собственост на С. П. С.. Това е и становището на ЧСИ В. П. и този факт се установява от съобщение № 25790/26.10.2022 г. на ЧСИ В. П..

На следващо място, по изпълнителното дело е подадена молба с вх. № 56517/22.11.2021 год. от С. С., с която се иска само вдигане на наложения запор върху МПС - Ауди А6. По тази молба ЧСИ В. П. се е произнесъл с Постановление от 10.12.2021 г. ЧСИ В. П., с което е отказал вдигане на запора на МПС, лек автомобил, марка АУДИ, модел А 6, с рама №WAUZZZ4F16N019374, двигател № ВМК058774, рег. № ОВ 9151 ВА, по изп. дело № 819. До С. П. С. е изпратено съобщение за Постановление от 10.12.2021 г. ЧСИ В. П. за отказ за вдигане на запор на МПС /л. 487/ и на 17.01.2022 г. е залепено уведомление по реда на чл. 47, ал. 1 ГПК. Отказът на ЧСИ В. П. по изп. дело № 819 не е обжалван пред настоящата инстанция.

Съдът установи, че ЧСИ В. П. не е бил сезиран с искане от жалбоподателя за прекратяване на изпълнителното производство по изпълнителното дело № 819 и не е налице произнасяне от съдия изпълнителя. Настоящата инстанция не може да се произнесе по искане, което не е било направено пред ЧСИ В. П., поради което подадената въззивна жалба следва да бъде оставена без разглеждане, като недопустима и производството по делото да се прекрати.

Ловешкият окръжен съд намира, че следва да се остави без разглеждане въззивна жалба вх. № 60489/10.12.2021 г., подадена от С. П. С. от с. *****, против разпореждане от 01.12.2021 г. по изп. дело № 819/2017 г. по описа на ЧСИ В. П., като недопустима и производството по делото да се прекрати.

При този изход на процеса, С. П. С. от с. ***** следва да бъде осъден да заплати на „Панацея“ ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. *****, със седалище и адрес на управление: гр. *****, сумата в размер на 200. 00 /двеста/ лева, представляваща направени разноски за адвокатско възнаграждение пред настоящата инстанция, съгласно чл. 10, т. 5 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските

възнаграждения.

Съдът приема, че следва да бъде оставена без уважение молбата на „Б.и-91“ ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. *****, за заплащане на сумата 360. 00 /триста и шейсет/ лева, като неоснователна, тъй като липсват доказателства за осъществена правна помощ и защита по делото.

Водим от горното и на основание **чл. 437, ал. 1 от ГПК**, Ловешкият окръжен съд, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ подадената въззивна жалба вх. № 60489/10.12.2021 г. от С. П. С. от с. *****, против разпореждане от 01.12.2021 г. по изп. дело № 819/2017 г. по описа на ЧСИ В. П., като недопустима.

ПРЕКРАТЯВА производството по в.гр.дело № 480 по описа на Ловешки окръжен съд за **2022** година.

ОСЪЖДА С. П. С. от с. ***** да заплати да заплати на „Панацея“ ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. *****, със седалище и адрес на управление: гр. *****, сумата от **200. 00 /двеста/ лева**, представляваща направени разноски за адвокатско възнаграждение пред настоящата инстанция, съгласно чл. 10, т. 5 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата на „Б.и-91“ ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. *****, за заплащане на сума размер на 360. 00 /триста и шейсет/ лева, като неоснователна.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред Апелативен съд – В. Търново в едноседмичен срок от получаване на съобщение до страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

